

Vážení čtenáři,

na říjen jsme pro vás připravili malou hádanku. Předpokládáme, že většina z vás jméno umělce uhodne již po prvních řádcích. Ti váhavější z vás najdou umělcovo jméno na konci textu. Tentokrát jsme pro vás opět vybrali opravdového giganta světového malířství. Nikoli však výškou postavy, podle pramenů měřil cca pouhých 163 cm. Rozsah a význam jeho díla z něj však činí opravdového obra. Narodil se 25. října 1881 jako syn malíře José Ruize y Blasco. Do křestního listu byla zapsána následující rodná jména: Pablo, Diego, José, Francisco de Paula, Juan Nepomuceno, Maria de los Remedios, Cipriano de la Santísima Trinidad. Podle jeho matky bylo prvním slovem, které chlapec

Významná výročí

vyslovil, slovo „tužka“. Jeho dílo zahrnuje nespočetné množství skic, které spolu s obrazy dosahují neuvěřitelného počtu, 13 500 děl. Zhruba 100 000 rytin a tisků, 34 000 ilustrací a cca. 300 soch a keramických děl. V květnu 2015 byl v newyorské aukční síni Christie's vydražen jeho obraz „Alžírské ženy“ za 179,4 milionu dolarů. Obraz se stal historicky nejdražším výtvarným dílem prodaným v aukci. Dalším významným rysem našeho umělce, který také dosahoval nebývalých rozměrů, byl jeho vztah k ženám a erotice. Ve třidvacetileté době se s první velkou múzou. Je jí o málo mladší Fernanda Olivierová. Prý dobře a levně vařila, ale jinak byla líná. S Fernandou je spojen jeden z jeho nejslavnějších obrazů, „Slečny z Avignonu“. Georges Braque o tomto díle prohlásil: „Je to, jako bychom měli místo normálního jídla jíst koudel s petrolejem“. Nicméně později začal jeho styl napodobovat. Dnes jsou oba společně označováni jako zakladatelé kubismu. Na podzim roku 1911 poznává Marcelle Humbertovou-Gouelovou. Přejmenoval ji na „Evu“, ve smyslu biblické pramáti. V roce 1918 se malíř poprvé ženil. Bere si dceru ruského generála, baletku Olgu Chochlovovou. Po třech letech se jim narodí syn Paul. V roce 1927 potkává teprve sedmnáctiletou Marii Therésii Walterovou. Oslnil ji penězi a slávou. S Walterovou je spojena surrealistická fáze jeho tvorby. V září 1936 mu jeho přítel, básník Paul Éluard, poněkud nepředloženě představuje svou přítelkyni,

fotografku Doru Maarovou. Umělec ji portrétuje převážně nahou. Drsný vztah zvolna uhasíná a v srpnu 1944 končí. Již o rok dříve se umělec seznamuje s mladičkou malířkou Francoise Gilotovou. Má s ní dvě děti, Clauda a Palomu. V roce 1953 od něj však Francoise odchází a svůj odchod komentuje slovy: „Nechci zbytek života strávit s historickým monumentem“. V roce 1955 se do jeho díla vloudí biblické téma „Zuzana a starci“. Jeho Zuzanou se stala Jacqueline Roquetová, kterou objevil v hrnčířské dílně a později se s ní i oženil. Po jeho osmdesátce erotická témata v jeho tvorbě kulminují, malíř je přímo chrlí. Ani ve svém mládí nenamaloval tolik erotických kompozic. Poslední erotická kresba je datována do období jeho jednadvadesátých narozenin. Pablo Picasso, největší a zřejmě i „nejerotičtější“ malíř 20. století umírá 8. dubna 1973.

Zdeněk Zeman

Picasso - „Muza“ - 1935

ZMLSANÉ JAZYČKY

Zde může být i vaše reklama

Je to velká potíž. Budto se spokojíme s tím, co se nám nabízí všude, nebo chceme víc.

V době, kdy jsem otevírala Zelený Dům, jsem si naivně myslela, že v rámci kavárny občas upeču nějaký ten koláč a bude. Ale velmi rychle jsem zjistila, že tak to nepůjde. Proto jsem začala testovat různé dodavatele. Ale ani tudy cesta nevedla. V tom lepším případě dodali poprvé skvělé zákusky. Napodruhé to bylo fajn a napotřetí jsem volala, ať už nejezdí. Nakonec jsem si řekla, že to budu muset vzít do svých rukou. A vsadila jsem na ty nejkvalitnější suroviny. Žádné náhražky, žádná barviva a ochucovadla. Když čokoláda, tak pořádná. A když tuk, tak kvalitní máslo. Ani v době zdrazování jsem neslevila. Momentálně máme v zásobě přes patnáct druhů zákusků a za všechny dám ruku do ohně. Nejspíš to bude mým zmlsaným jazykem. Často se mě někdo ptá, co bych doporučila. Jako první se u mě narodil karamelový dort, lanýžový dort z Brazílské čokolády a jahodová Charlotte. Ten čokoládový můj muž přejmenoval na „pánský“ dort. Jednoduše si ho nedo-

kázal odpustit. A díky složení ze smetany, čokolády a másla je opravdu vydatný. Na druhou stranu se rozpustí na jazyku jako ta nejjemnější čokoládová pralinka. Karamelový dort u mnoha návštěvníků kavárny způsobil těžkou závislost, i po čtyřech letech si ze zásady dávají jen ten „jejich karamelový“. Sama za sebe musím přiznat, že kdybych nemusela řešit kila navíc a díky tomu novou garderobu, klidně si vezmu celou Charlotte, sednu si k ní, vezmu si lžičku a úplně celou jí sním. Lehounký piškot, krém ze smetany a mascarpone, jahody. A k tomu už jen prosecco nebo lehké bílé víno a jste v nebi. A hlavně dávat pozor, aby nikdo nešel okolo.

I když mě v prvních dnech provozu Café Galerie děsil pohled ven, kde neprošel po chodníku ani živáček, těší mě nyní o to víc pocit, že se pro naše zákusky jezdí z celé Prahy. Vás může těšit nejen kvalita dortů, ale i naše pružnost. Není třeba si dlouho dopředu dělat rezervace. Stačí dva dny předem zavolat a dort pro vaši oslavu máte jistý.

A tím se opět vracím k těm zmlsaným jazyčkům, o kterých jsem psala v úvodu. Dopřávejte si i vy to nejlepší. Pak je totiž hřešit povoleno.

Nyní se o vaše mlsné jazyčky pečlivě stará vaše - Marie Vašková.

M. M.

Vážení spoluobčané,

přivítali jsme první podzimní dny, které našťastí provázelo velmi příjemné počasí. Při psaní nového čísla galerijních novin ještě nádherně svítí slunce, ale ve vzduchu je cítit mokrá půda, spadané listy a kouř z komínů. Rozhodně se nebudu pouštět do ekologických úvah, a dokonce i to listí stále pevně drží na svém místě v korunách stromů. Jen mě zřejmě přepadla jakási podzimní melancholie. Mám podzim ráda. Všechno se po létě zpomalí a zklidní, vůně jsou navečer výraznější. Na slunci se přes den můžete vyhřívat, ale večer při sezení venku natáhnete svetr. Manžel se mi smál, když jsem při vaření prohlásila, že i ta mrkev voní na podzim jinak. Občas se zamýšlím nad tím, jak nás různé vjemy, jako jsou například vůně, hudba, či barvy ovlivňují. Velmi často se mi stane, že cítím vůni, kterou bezpečně odněkud znám, ale definovat odkud nedokážu. A stejné je to i s obrazy. Nebo jen barevnými fragmenty. Bezpečně víte, že jste je někde viděli, že

Ráda bych představila program na měsíc říjen. Čeká nás mnoho zajímavého, zábavného, poučného, ale můžeme i společně, již podruhé, pomoci dobré věci. Vzhledem k náročné době a pro zajištění komfortu jak pro účinkující, tak pro vás hosty, se budeme snažit, dokud počasí dovolí, všechny akce orientovat do venkovních prostor zahrádky, nebo dvora.

Šansony vinné a nevinné, to je koncertní představení šansoničky Evy Kriz-Lifkové a jejího manžela, klavíristy Milana Dvořáka, které proběhne ve **čtvrtek 1.10. od 18:00 hodin**. Jejich koncerty jsou určeny publiku, které má rádo francouzskou kulturu jako celek. V jejich intimně laděných, hudebně poetických pořadech najdete nostalgii, romantiku i humor. Představení nabízí příběhy a především francouzské šansony v originále i s českými texty. Již podruhé vystoupí v Zeleném Domě. Troufnu si tvrdit, ostatní prominou, že jejich vystoupení patří mezi jedno nejlepší u nás. Opojný koktejl šansonů a veršů doplní povídání o tradičních francouzských alkoholických nápojích. Již teď se těším na jejich vystoupení a skvělý zážitek. Vstupné 200 Kč.

měsíčník

říjen 2020
2. číslo / 1. ročník

PROGRAM

ŘÍJEN - LISTOPAD 2020

Čtvrtek 1. 10. od 18:00
Koncert- Šansony vinné a nevinné
Eva Kriz- Lifková a Milan Dvořák
Vstupné 200 Kč

Pátek 2. 10 od 17:30!
Vernisáž Františka Kollmana

Čtvrtek 8. 10. od 18:00
Třetí část přednášek z cyklu „Templáři“
Vstupné 100 Kč

Čtvrtek 15. 10. od 18:00
Vyhlášení výtvarné soutěže
„Nejkrásnější tvář“

Čtvrtek 22. 10. od 18:00
„Forbiny rytířů Mělnických“
Vstupné 150 Kč

Středa 4. 11. od 18:00 hodin
Vernisáž- olej a grafika
Tomáš Hřivnáč

Café Galerie Zelený Dům – měsíčník č. 2/2020- říjen
Vychází 1. 10. 2020. Vydává Martina Machalíková.
Adresa: Újezd nad Lesy, Ranská 269, 19016, IČO: 16166779
Příjem inzerce: galerie@cafegaleriezelenydom.cz
Grafická úprava: Betis spol. s. r. o. Tisk: Betis spol. s. r. o.
Areál Výzkumných ústavů 9, 19011, Praha 9 - Běchovice
Náklad 4200 ks. Uzávěrka příštího čísla 15. 10. 2020.

Časopis je vydáván bez dotací a jakýchkoli finančních příspěvků. Veškeré náklady spojené s přípravou, tiskem a distribucí jsou plně hrazeny Café Galerie Zelený Dům.

že znáte, ale odkud? Není asi třeba pátrat. Důležité je, aby to byl vjem příjemný. Zřejmě to pochází z dětství, vzdálené minulosti, ze které zůstanou jen zastřené vzpomínky. Velmi mě vždy těší povídání s návštěvníky galerie, pokud právě takové pocity mají při prohlídce vystavených obrazů. Pokud někdo přemýšlí o koupi obrazu, nebo jiného uměleckého díla, je právě tato chvíle ta nejlepší. Právě tyto nejasné vzpomínky vás budou stále přitahovat a obraz nikdy neomrzí. Nebude to jen obyčejný doplněk na stěně. Bude to kousek vašeho života.

Uvařte si čaj, zabalte se do teplé deky a usadte se někde venku, na posledním sluníčku, nebo ve svém oblíbeném křesle v obýváku. A přečtěte si druhé číslo našich galerijních novin. Pevně věřím, že vás čtení i program na říjen zaujme a naladí do správné, pohodové nálady. A třeba i trochu inspiruje k návštěvě galerie či kavárny. Přeji všem pohodové dny a těším se na vaši návštěvu. Třeba na říjnové výstavě.

Vaše Martina Machalíková

Pátek 2. 10. od 17:30 hodin – vernisáž – František Kollman

Ve třetím díle našich společných toulek do časů templářských rytířů navštívíme země Koruny České a společně se pokusíme nahlédnout do tajemství Svatého Grálu a Archy úmluvy. Nenechte si ujít poutavou přednášku o řádu Templářů, kdy je výklad prokládám citacemi z historických záznamů.

Úterý 8.10. od 18:00 hodin. Vstupné 100 Kč. O výtvarné soutěži se toho již napsalo dost. Teď jen krátce k průběhu **vyhlášení, které proběhne 15.10. Začátek je v 18:00.** Ze zkušenosti z loňského roku vím, že se na vyhlášení sešlo opravdu mnoho lidí a tak, pokud to jen trochu půjde, budeme venku. Vyhlásíme nejlepší malíře, předáme ceny a všichni se postupně podíváme na vystavená díla mladých umělců. Těším se na co největší účast, protože nám samozřejmě jde především o peníze. Tentokrát bude celá vybraná částka za vámi zakoupené obrázky předána slečně Markétě Šádkové na podporu její léčby. V loňském roce jste byli všichni naprosto úžasní a vybralo se 25.000 Kč. Letos, jak pevně věřím, tuto částku překonáme. Tady v Újezdu nad Lesy totiž držíme spolu a umíme si pomáhat.

A samozřejmě pro všechny, kteří se zúčastní, bude i překvapení. Už teď se můžete těšit. Ve **čtvrtek 22. 10. v 18:00** se v Zeleném Domě potkáme s nefalšovanými rytíři. Přijedou k nám z královského města s pořadem „Forbiny Rytířů Mělnických“. A co vás čeká? Humorné vyprávění rytíře Petra Pátry a Jana Matouše Mazury za doprovodu barda Jiřího Ježka Suchého. Přiblíží nám svět historického šermu. Protože i zde platí zákon schválnosti, můžete se těšit na spoustu humorných historek nejen z natáčení. Současně promítnou i své „Velkopidifilm“, které spáchali v letech minulých. Rozhodně se tento večer nudit nebudete. Kdo přijde v historickém úboru, dostane horkou medovinu na uvítanou. Vstupné 150 Kč.

4. 11. 2020 – vernisáž – Tomáš Hřivnáč

M.M.

KOLLMAN

Jistě si řeknete, že Františka Kollmana netřeba představovat. Každý den ho v Újezdu potkáváte, zdravíte se s ním. František je totiž nepřehlédnutelný. Většinou je vidět na kole, svém vozítku či autě, a především ve své neodmyslitelné bílé, pletené čelence. Mnoho z vás ví, že je majitelem restaurantu a penzionu. A také že maluje.

Tím to však většinou končí. František Kollman je však velmi zajímavá osobnost s neuvěřitelným životopisem.

Narodil se v roce 1947 v Praze. Jeho maminka, Marie Karla von Stradioti, pocházela z italského šlechtického rodu. Tatínek Václav František byl synem německého malíře.

František projevoval malířský talent od dětství. A to možná i proto, že byl od mala obklopen slavnými jmény. Měl opravdu skvělé vzory, prvním v řadě je dědeček Kollman. Josef Škoda, Rudolf Lexa a Josef Syrový patří v rodině k nejbližším. Jan Zrzavý je velmi dobrým rodinným známým. Pro malého Františka to ale všechno byli „strýčkové“. Absolvoval Výtvarnou školu Václava Hollara a nakonec soukromě studoval

u akademického malíře Zdeňka Buriana. František je uznávaným malířem, uměleckým brusičem skla, ilustrátorem a grafikem. Úspěšně vystavuje v České republice i zahraničí a jeho díla najdeme ve Francii, Španělsku, Německu, Rakousku a Japonsku.

Mezi nejoblíbenější náměty patří bitvy jak na moři, tak na suchu, většinou z období třicetileté války. Ve svém portfoliu má také nástěnné fresky a rozměrná plátna. To nejznámější má 3x5 metrů. Najdete ho na zámku v Dobříši a patří k Národním kulturním památkám. František je sám o sobě nespoutaný živel a exhibicionista s vyhraněným stylem tvorby. Dokonce si vytvořil svůj vlastní styl nazvaný dynamický impresionismus v iluzi a pohybu. K tomu být svůj, originální, nekopírovat a prosadit svou myšlenku, ho vedl právě Zdeněk Burian.

Je neuvěřitelně, co všechno před vašimi zraky vzniká. Maluje nohama, oběma rukama naráz a nejen barvami, ale vším, co má po ruce. Dominantním prvkem jeho obrazů je pohyb. To lze obdivovat především v tématech rytířských šarvátek, vzepjatých koní a bitev na rozbouřeném moři.

Pohyb je však důležitý v celém jeho životě. Jeho tatínek byl zřejmě jediný z rodiny a přítel, kdo ho vedl jiným směrem než výtvarným. Díky němu se dostal k bojovému umění, v němž je velmistrem a profesorem. Ještě za komunismu se František věnoval jiu-jitsu, karate a judu.

Je nositelem 9. danu v jiu-jitsu a 6. danu v judu. „V jiu-jitsu mám vyšší dan než Chuck Norris. Ale má ode mě nějaké obrazy a vybroušenou vázu...“

Byl šéfem ochranky Václava Havla. I v době, kdy měl zodpovědnost za bezpečí prezidenta, neměl u sebe střelnou zbraň. Jak sám říká, měl vrhačky, nože a speciální měděnou trubičku s jehlami, které se zapíchnou do krku. Byl však vždy připravený prezidenta chránit, kryt a zemřít za něj. Dokonce, jak jsem se dozvěděla,

měli všichni členové z týmu první ochranky podepsané, že jsou připraveni zemřít místo prezidenta. Prý se to v ochrankách běžně nedělá, ale jim šlo o čest, o smysl života. Když jsem hledala informace o Františkovi, narazila jsem na jednu, která mi vyrazila dech. V Japonsku byl pasován na samuraje. To obnáší dodržovat zásady slušnosti, rovnosti a solidárnosti. Samuraj chodí čelně. Nesmí krást, ani lhát. Musí umět říct do očí pravdu anebo mlčet. Protože podle něj kecy opravdu nemají smysl. „Kdyby mě tenkrát zastřelili, tak budu slavný, ale jsem rád, že nejsem.“

Na výstavě, která proběhne v říjnu v Zeleném Domě, bude k vidění průřez jeho výtvarných prací posledních dvaceti let.

Víte, proč Chuck Norris nikdy nepřijede do Újezdu nad Lesy? Protože tu bydlí František Kollman... M. M.

Café Galerie Zelený Dům

vás zve na slavnostní zahájení 80. výstavy

Františka Kollmana - legenda po 16-ti letech

Jako host se představí Irena Budweiserová

Retrospektivní výstavu odborně zahájí Václav Benedikt, slovem doprovodí David Suchařípa a básník spisovatel Pavel Vrána, večerem doprovodí kytarista a zpěvák Miloš Hora, Irena Budweiserová a Richard Tesařík, pozvání přijali Jiří Krampol a Jaromír Hanzlík, Radim Kalvoda a Jiří Sequens.

Těšíme se na vás v pátek 2. 10. 2020 od 17:30

Třebětínská 591, Praha 9, Újezd nad Lesy, 19016
www.cafegaleriezelenydom.cz

INTERIÉROVÉ DOPLŇKY

Mojí velkou vášní je neustálé zvelebování a zdobení našeho domu. Vymalováním, nastěhováním nábytku a pověšením záclon to pro mě nekončí. Naopak. Je to jako připravený podklad pro následnou tvorbu.

Čím začít. Miluji květiny, povětšinou řezané. Jsou ale místa, kde vydrží opravdu jen pár chvil a už jdou do kompostu. Pak přichází na řadu umělé. Na trhu je široký výběr, některé jsou od čerstvých opravdu k nerozeznání. Já si samozřejmě s jednou nevystačím. Potřebuji květiny jarní, sotva rozkvetlé větvičky a světlé zelené lístky s jemnými poupátky.

S nástupem léta tu máme máky, slunečnice, kopretiny, chybět nemůže levandule. Tu mám všude. Jak svazky, tak věnečky na zdech. Ani na tu sušenou nezapomínám. Z vlastní úrody mám vonné sáčky po celém domě. Nejen že levanduli neradí moli, ještě její specifickou vůni cítíte úplně všude a navodí nádhernou letní atmosféru během celého roku. S podzimem přijdou na řadu vřesy a nepřeborné množství aster, šípků, šišek. Ale do čeho to všechno dát? S lahví od vína nebo okurek si nevystačím. Hledejte. Pátrejte. Každá květina vynikne v něčem jiném a samozřejmě i do každého interiéru patří něco jiného. A když máte květinu ve váze, přidejte vedle ní

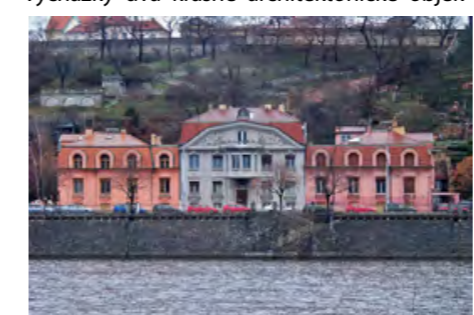
výrazně zdobený rámeček s rodinnou fotografií. A k úplnému doladění třeba svícen. Ty ostatně patří i na slavnostně prostřené stoly. Anebo když chcete jen tak navodit trochu jinou atmosféru. Na podzim, kdy se pomalu dny zkracují, je to ostatně téma číslo jedna. Osvětlení je konec konců další možností, jak svůj domov změnit. Zkuste si rozsvítit lustr. Pak ho zhasněte a rozsvíteťte porůznu umístěné lampičky. Vidíte ten rozdíl? Já miluji lampičky Tiffany. Dokáží vykouzlit neuvěřitelnou atmosféru. Vitrážové lampy musíme brát jako umělecké dílo, které interiéru dodá nový, sváteční, exotický rozměr. Ty originální jsou vyráběny ručně technikou, která vznikla před více jak sto lety ve Spojených státech.

Ať se již do úprav a změn pustíte z jakéhokoli konce, vždy pamatujte, že vám doma musí být dobře. A to v laciných šuntech, které nabízejí některé řetězce jednoduše nejde. A nejde nám ani o kvantitu. Všichni víme, že někdy méně je více. I pár správně umístěných drobností umí vykouzlit luxusní interiéry. Jen musí celek dohromady ladit. Proto každá změna květinami počínaje, přes polštářky, svícny, rámečky na fotky způsobí, že se doma nikdy nebudete nudit. Stále se budete doma cítit jako doma.

M. M.

PRAŽSKÉ VYCHÁZKY

Vážení čtenáři, v této nové rubrice bychom vám rádi doporučili zajímavá, někdy polozapomenutá místa v Praze, která stojí za shlédnutí. Mohla by se stát zajímavým námětem na malou sobotní, nebo nedělní vycházku, kdy se vám nebude chtít na dlouhý výlet, nebo jinou velkou akci. A protože jsme v dnešním čísle kubismus již zmínili, budou prvním cílem naší vycházky dva krásné architektonické objekty vyprojektované a postavené v tomto jistě velmi zajímavém, i když poněkud ojedinelém stylu. Oba objekty stojí poměrně nedaleko od sebe, takže na shlédnutí obou nemusíme vynakládat příliš energie.

První objekt je odborně veřejnosti známý pod termínem „Kubistický trojdům“. Jedná se o rodinný dům s velmi zajímavým řešením. Poměrně dlouhé průčelí je rozčleněno do tří částí zrcadlově shodných. Na straně „do ulice“, jsou v mansardové střeše umístěny polygonální kubistické arkýře, které tvoří dominantní část domu. Na středové části domu jsou umístěny výjevy ze staročeské mytologie, „Ctirad s lyrou zpívá kněžně Libuši“. A něco pro pamětníky, v domě žila se svým synem známá herečka, paní Marie Rosůlková. Dům najdeme na adrese: Praha 2, Vyšehrad, Rašínovo nábřeží 42/6, 47/8, 71/10

Druhým kubistickým objektem je tzv. „Kova-

řovicova vila“. Dům byl postaven stavitelem Bedřichem Kovařovicem, odtud tedy název. Hlavní průčelí směřuje do Libušiny ulice a zadní, které bylo poněkud nezvykle zamýšleno jako reprezentativní, je směřováno k Rašínovu nábřeží. V roce 1944 prošel dům rozsáhlou rekonstrukcí, která bohužel většinu kubistických prvků smazala. Při poslední rekonstrukci bylo alespoň obnoveno oplocení, které odkazuje na původní, kubistický charakter stavby. Dům najdeme na adrese: Praha 2, Rašínovo nábřeží, (Libušina ul.) u Železničního mostu. Oba objekty byly postaveny podle návrhu známého pražského architekta Josefa Chochola a stojí nedaleko od sebe pod Vyšehradskou skálou na Rašínově nábřeží. A pokud bude sobota, můžete si zajít třeba na pražskou „Náplavku, kde můžete najít nejen něco dobrého, ale zpravidla i dobrou hudbu.

Zdeněk Zeman

SPLNĚNÁ VÁNOČNÍ PŘÁNÍ

Všichni dobře víme, že jak skončí letní prázdniny, začínají Vánoce. Proto je třeba se včas připravit.

V loňském roce jste možná zaznamenali akci, která mě osobně velmi těšila. Od podzimu se rozdávali za pomoci skvělých sociálních pracovníků z Újezdu nad Lesy vánoční přáníčka našim nejstarším, leckdy opuštěným, nebo nemocným spoluobčanům. Naším sousedům. Tam si napsali svá přání a vy, kteří jste si je rozebrali, je beze zbytku splnili.

Na vánočním koncertu v Zeleném Domě se dárky předali těm, kteří mohli přijít. Ostatní jsme je společně přinesli přímo domů. Ani o koncert nikdo nepřišel. Naše malé Sovičky každému zazpívali koledu a pak předali dárek. Nezapomenutelné okamžiky.

Byla bych velmi ráda, aby se z této akce stala tradice. Od úterý 27. 10. budou v Zeleném Domě k dispozici nová, prázdná přání. Pokud víte o někom ve vašem sousedství, kdo by si dárek zasloužil, doneste mu vánoční přání, ať si o ten svůj může napsat.

Daniela Janoušová
Eva Danielová
Martina Machalíčková

Splněná vánoční přání

„Pokoj lidem dobré vůle“

...to je hlavní poselství Vánoc. Dobrá vůle a vzájemné obdarování patří Vánocům odedávna.

Vlídne slovo spolu s drobným dárkem tvoří pravou vánoční pohodu.

Nejen děti, i senioři mají své drobné sny, či přání.

Tak sněte a přejte si.

